

עמ"ת 37586/04/14 - שחאדה אבו עראר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ

29 אפריל 2014
עמ"ת 37586-04-14

שחאדה אבו עראר בעניין:

העורר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
העורר וב"כ עו"ד מאיר סויסה
ב"כ המשיבה עו"ד הילה אליהוא נוכחים:

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ושלוש עבירות איומים, עבירות שנטען כי בוצעו כלפי רעייתו - המתלוננת. יחד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו ובהחלטתו הראשונה של בימ"ש קמא בעניין זה (מיום 25/3/14) קבע ביהמ"ש, כי חומר הראיות מכיל ראיות לכאורה מספיקות לשלב זה של ההליך; קבע כי העבירות המיוחסות לעורר מקימות חזקת מסוכנות; וגם קבע, כי יש מקום לבחון אפשרות שחרורו של העורר בסיוע שירות המבחן.

לפיכך נדחה הדיון לצורך הגשת תסקיר בעניינו של העורר. בטרם הוגש התסקיר, הוגש ערר ראשון על החלטה זו של ביהמ"ש, וביהמ"ש המחוזי (כב' השופטת רז-לוי) דחה את הערר הן בכל הנוגע לקיומן של ראיות לכאורה והן בכל הנוגע לכך שדחיית הדיון נעשתה בשל הצורך לקבל תסקיר בעניינו של העורר. ביהמ"ש הוסיף כי במידה והתסקיר יהיה מוכן לפני המועד בו נקבע התיק לשמיעה, ניתן יהיה להקדים את הדיון.

תסקיר הוגש לביהמ"ש וביום 24/4/14 התקיים דיון מחודש בעניינו של העורר. במסגרת הדיון, נבחן הערב העיקרי אשר הוצע כי לביתו יורחק העורר, בנצרת, ובסיומו של הליך, דחה ביהמ"ש את הערב לאחר שמצא, כי לא דייק בעדותו בפניו בכל הנוגע לעברו הפלילי. הסתבר, כי רק לאחרונה נחקר הערב בחשד של ביצוע עבירות של תקיפת שוטרים ושיבוש מהלכי משפט; גם התברר, כי לערב עבר פלילי הגם שמדובר בעבר מרוחק, ושני נתונים אלה לא הובאו בפני שירות המבחן שעה שנבדק הערב.

לפיכך, ביהמ"ש דחה את הדיון פעם נוספת תוך שקבע שבמידה ותוצע חלופה חדשה לשירות המבחן יוגש תסקיר משלים אודות העורר. החלטה זו הינה נשוא הערר שבפני.

לטענת ב"כ העורר, לא היה מקום לדחות את הערב למרות הדברים שמסר בפני ביהמ"ש והדברים שמסר בפני שירות המבחן. לעמדתו, גם אם הוגש כתב אישום כנגד הערב, הרי שכתב אישום זה טרם הגיע לידי הערב ועל כן לא ציין, את דבר הגשתו במהלך עדותו. עוד הוסיף ב"כ העורר וטען, כי בכל מקרה הוצעו גם אחיו של העורר כערבים אשר יוכלו לשמור על העורר במידה ויורחק לביתו של הערב.

יצוין, כי מתסקיר שירות המבחן שהוגש על העורר, התרשם שירות המבחן מקיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבולות מכיוונו של העורר. שירות המבחן נימק בתסקירו את התרשמותו זו, התרשמות הנובעת הן מהתנהגותו הלכאורית של העורר, הן מאופיו, והן מהיחסים של העורר עם המתלוננת. בהערה אוסיף, כי נטען על ידי ב"כ העורר שהמתלוננת ביקשה לבטל תלונתה, אך הסכים כי אין בכך ללמד דווקא על הפחתת מסוכנותו של העורר.

נוכח התרשמות שירות המבחן, הרי שהחלופה אליה ניתן יהיה להרחיק את העורר חייבת להיות חלופה מרוחקת ממקום מושבה של המתלוננת, אך גם חלופה כזו אשר ביהמ"ש יהיה בטוח שיהיה בכוחה להציב גבולות לעורר.

אכן כתב האישים שהוגש כנגד הערב טרם נדון, ואכן עומדת לערב חזקת החפות, אך נוכח החקירה המתנהלת כנגדו, לא ניתן לומר שמסקנות ביהמ"ש קמא בדבר הספק שמא יוכל להציב גבולות לעורר, הן שגויות. ממילא, התשובות שנתן הערב לשירות המבחן כאילו אין לו עבר פלילי, גם הן לא היו מדויקות ובין היתר, התבסס שירות המבחן גם על תשובות אלה במסקנתו כי הערב מתאים לשמש כערב במקרה שבפנינו.

סוף דבר. לא מצאתי כי בימ"ש קמא שגה. יתרה מכך, ביהמ"ש הלך כברת דרך ארוכה לעבר העורר כאשר לא סגר את הדלת סופית בפניו, אלא דחה את הדיון פעם נוספת ואיפשר לו להציג חלופה אחרת.

משב"כ העורר הציע, כי אחיו של העורר יעזוב את עבודתו ויעבור להתגורר עם העורר בנצרת, יבחן אפשרות זו שירות המבחן שכן לא היה ברור אם בפני שירות המבחן הוצגה האופציה שאותו אח יעבור להתגורר 24 שעות ביממה עם אחיו העורר.

אשר על כן, הערר נדחה.

המזכירות תעביר העתק מהפרוטוקול וההחלטה לשירות המבחן.

**ניתנה והודעה היום כ"ט
ניסן תשע"ד,
29/04/2014 במעמד
הנוכחים.**

השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס.נשיא